

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

20 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Boris Druță în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

CEBANU Valeriu XXXXX *născut la XXXXX,*
domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 21.11.2018 – 02.09.2019;

Instanța de apel: 07.10.2019 – 27.11.2019;

Instanța de recurs: 28.02.2020 – 20.05.2020.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 02 septembrie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Cebanu Valeriu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 700 u.c., ceea ce constituie 35.000 lei.

S-a dispus încasarea de la Cebanu Valeriu la bugetul de stat a sumei de 320 lei, cu titlu de compensare a cheltuielilor judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, la 24 august 2018, aproximativ la orele 18:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, realizându-și scopul sistării activității persoanei cu funcție de răspundere și anume a activității ofițerului de sector al SP-3 al a IP Ciocana, mun. Chișinău, Șaptefrați Vitalie, care s-a prezentat la adresa din XXXXX, pentru documentarea informației parvenite la nr. „112”, înregistrată în registrul de evidență a înregistrărilor referitoare la infracțiuni și incidente al IP Ciocana la 24.08.2018, unde inculpatul Cebanu Valeriu, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în

mod conștient survenirea lor, s-a adresat colaboratorului de poliție cu cuvinte necenzurate, înjosind în așa mod demnitatea numitului, după care l-a amenințat cu aplicarea violenței, nu s-a supus cerințelor legale ale polițistului de a înceta acțiunile ilegale și manifestând o agresivitate sporită, intenționat i-a aplicat lovituri cu pumnul în regiunea capului și cu picioarele în membrele inferioare, cauzând astfel părții vătămate Șaptefrați Vitalie dureri fizice și leziuni corporale sub formă de traumă cranio-cerebrală închisă, manifestată prin comoție cerebrală, entorsa ligamentară articulației genunchiului drept grad II, hemartoză, care conform raportului de expertiză judiciară nr. 201802D2243 din 16.10.2018, se califică ca vătămare corporală ușoară, acțiuni prin care Cebanu Valeriu a atentat la relațiile sociale cu privire la autoritatea de stat, sub a cărei egidă acționează persoana publică care își îndeplinește obligațiile de serviciu.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror și de avocatul Boris Druță în numele inculpatului, prin care au solicitat casarea sentinței Judecătoriei Chișinău.

3.1 Procurorul a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1000 u.c.

În motivarea cerințelor sale apelantul a invocat următoarele aspecte:

- pedeapsa penală aplicată de instanța de judecată este prea blândă comparativ cu cea solicitată de către acuzatorul de stat, prin valorificarea unor circumstanțe reținute în favoarea inculpatului, astfel fiind ignorat scopul direct al pedepsei;

- nesancționarea mai aspră a inculpatului care a săvârșit o infracțiune contra unei persoane cu funcție de răspundere și care la data de 24.08.2018 își exercita obligațiunile de serviciu pentru a stopa acțiunile antisociale ale inculpatului, contravine scopului pedepsei privind corectarea și reeducarea vinovatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, acest fapt creând un spirit de nesiguranță a angajaților organelor de drept, care în rezultatul acțiunilor ilegale devin părți vătămate, în caracterul instabil a pedepsei;

-instanța de judecată nu a ținut cont că acțiunile inculpatului care constituie un pericol social sporit și de faptul că Cebanu Valeriu, ispășindu-și pedeapsa cu suspendarea condiționată, urma să respecte anumite restricții de a nu comite alte fapte ilicite, însă inculpatul nu a făcut concluzii, astfel la data de 24.08.2018 a comis o nouă infracțiune în termenul de probă, respectiv, instanța de judecată urma să se expună la stabilirea pedepsei reieșind din prevederile art. 90 alin. (1¹) din Codul Penal.

3.2 Avocatul Boris Druță a atacat sentința cu apel, care a solicitat casarea acesteia, cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie numită pedeapsă minimală.

În motivarea cerințelor sale s-au invocat următoarele aspecte:

- instanța de fond insuficient a constatat posibilitățile materiale fiindu-i numită o pedeapsă legată de privațiunea de libertate condiționată exagerată;
- în procesul examinării, apelantul a solicitat aplicarea unei pedepse minime, deoarece nu a creat nici un prejudiciu, suma indicată fiind ireală ca dânsul să o achite.
- insuficient de puțin s-a luat în considerație la numirea pedepsei, inculpatul și-a recunoscut integral vina, s-a gândit la posibilitatea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității;

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2019, apelurile procurorului și avocatului Boris Druță în numele inculpatului au fost respinse ca nefondate, menținând sentința contestată fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit o corectă situație de fapt.

Din materialele cauzei penale, prin revendicarea MAI despre antecedentele penale pe numele lui Cebanu Valeriu s-a atestat că, inculpatul anterior a fost judecat, ultima sentință de condamnare din 02 decembrie 2015 emisă de Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. lit. c) și d) Cod Penal, fiind încetat procesul penal din motivul împăcării părților, art. 217 alin. (2) Cod Penal stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art. 90 Cod Penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani, sentința fiind executată integral la data de 08.06.2019 (f.d. 70-71, 99).

Colegiul Penal a respins atât argumentele acuzatorului de stat cât și a părții apărării, apreciind faptul că aplicarea unei pedepse cu amendă în mărime de 700 u.c., echivalentă cu suma de 35.000 lei este adecvată și oportună infracțiunii comise și va asigura atingerea scopului pedepsei penale, de corectare a inculpatului.

În ceea ce privește argumentele acuzatorului de stat în partea ce ține de faptul că instanța de judecată nu a ținut cont că acțiunile inculpatului constituie un pericol social sporit și de faptul că, inculpatul, ispășindu-și pedeapsa cu suspendarea condiționată, urma să respecte anumite restricții de a nu comite alte fapte ilicite, instanța de apel a notat că, acuzatorul de stat, atât în instanța de fond, cât și prin cererea de apel declarată a solicitat aplicarea pedepsei anume sub formă de amendă, în mărime de 1000 unități convenționale.

Mai mult ca atât, instanța de apel a reținut din materialele cauzei penale că inculpatul a executat integral la data de 08.06.2019 pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 02 decembrie 2015.

Astfel, dezacordul acuzatorului de stat a fost formulat doar cu referire la cuantumul pedepsei stabilite de către instanța de fond pentru sancțiunea sub formă de „amendă”, însă, în speța dată, instanța de apel nu a stabilit careva temeieri de a majora

sanctiunea sub formă de amendă de la „700” la „1000” u.c., așa cum inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, mai mult ca atât, inculpatul are la întreținere un copil minor, iar oficial nu este angajat în câmpul muncii.

De asemenea, instanța de apel a găsit irelevantă și solicitarea apelantului-apărător, or, la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea incriminată - art. 349 alin. (1¹) Cod Penal, așa cum a fost redusă prin aplicarea alin. (8), art. 364¹ Cod procedură penală al RM.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Druță Boris în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 2), 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei în partea stabilirii pedepsei inculpatului și pronunțarea în această parte a unei noi decizii prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității.

În motivare menționează:

- instanța nu a luat în considerație că inculpatul și-a recunoscut vina comisă și nu s-a adoptat o pedeapsă corectă;

- a fost numită o pedeapsă exagerată;

- recurentul, susținut de apărător, a solicitat aplicarea unei pedepse minimale, din motiv că nu a creat nici un prejudiciu. Suma indicată este ireală ca inculpatul să o achite, este inapt de muncă și nu va fi capabil să o achite;

- inculpatul consideră aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, pe care poate s-o îndeplinească;

- instanța de apel nu a ținut cont de cerințele art. 79 Cod penal, și i-a fost ignorat dreptul inculpatului la un proces echitabil

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Din conținutul prevederilor art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală rezultă că *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform recursului se critică hotărârea în partea stabilirii pedepsei cu amendă.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să intervină în soluțiile adoptate când *instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art. 30, 31 și 33*, argument ce nu are relevanță și nu a fost demonstrat de recurent și ca urmare este inadmisibil de a contesta decizia Curții de Apel.

Colegiul penal reține că, conform art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, însă instanța de recurs precizează că recurentul, referindu-se la pct. 6 din norma menționată, nu a clarificat care din temeiurile prevăzute de legea menționată le consideră relevante pentru cazul dat. Indicând că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, recurentul nu și-a argumentat motivul arătat, ceea ce rezultă că acesta este introdus cu titlu declarativ și urmează a fi respins ca neîntemeiat.

Motivele precum că instanțele incorect au individualizat pedeapsa inculpatului, neacordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, Colegiul penal le consideră drept lipsite de temei, or, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, de asemenea a fost luate în considerație solicitările inculpatului în cadrul ședinței de judecată.

În procesul- verbal din 31.07.2019, avocatul Druță Boris a comunicat judecătorului despre solicitarea unei pedepse sub formă de amendă minimă, fiind completat de inculpat ce adaugă „*refuz categoric munca neremunerată în folosul comunității*” (f.d. 168-169). Aceasta fiind urmată de cererea de apel a avocatului Boris Druță în numele inculpatului care solicita o pedeapsă minimă (f.d. 179). Conform procesului- verbal din 27.11.2019, în cadrul ședinței instanței de apel, apărătorul a solicitat din nou aplicarea unei amenzi minime și aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal (f.d. 206).

Argumentele menționate, indică faptul că prin recursul dat recurentul, solicitând aplicarea față de inculpat a muncii neremunerate în folosul comunității, a încălcat prevederile art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, invocând temeiuri care nu au fost invocate în apel, de asemenea, solicitarea de aplicare a muncii neremunerate în folosul comunității ar agrava situația inculpatului.

În conformitate categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice prevăzute de art. 62 Cod penal, amendă este considerată cea mai blândă pedeapsă conform prezentului cod, urmată de privare de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept, retragere a gradului militar sau special, a unui titlu special, a gradului de calificare (clasificare) și a distincțiilor de stat, munca neremunerată în folosul comunității, închisoare și detențiune pe viață.

Infrațiunea comisă de Cebanu Valeriu, prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal se pedepsește cu amendă în mărime de la 850 la 1350 u.c. sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani. Din cele menționate, instanța a ținut cont de cerințele atât a acuzatorului de stat și a apărătorului, a caracterului inculpatului, și impactul infracțiunii asupra societății și a aplicat amenda în mărime de 700 u.c.. Schimbarea pedepsei în muncă neremunerată în folosul comunității, ar duce la agravarea situației pentru inculpat, ar contravine prevederilor art. 425 Cod de procedură penală, în legătură cu care fapt, Colegiul penal respinge solicitarea dată.

Colegiul penal a reținut că, recurentul contestă faptul că instanța nu s-a expus asupra aplicării față de inculpat a prevederilor art. 79 Cod penal, așadar, solicitare care a fost menționată doar o dată în cadrul ședinței instanței de apel din 27.11.2019 (f.d. 206) și nu a fost invocată și motivată de cererea de apel, este neîntemeiată, or din materialele cauzei nu rezultă existența cărorva circumstanțe excepționale în privința inculpatului care ar determina instanța de judecată să-i aplice acestuia o pedeapsă mai blândă decât cea prevăzută de lege.

Referitor la cerințele menționate anterior (*munca neremunerată în folosul comunității și aplicarea art. 79 Cod penal*), Colegiul penal consideră că recurentul nu a invocat aprecierea ei în apel, ce face imposibil să o solicite în recurs, conform prevederilor art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală că *pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel*.

Analizând materialele cauzei și decizia instanței de apel, care este bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate, iar pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată conform prevederilor legale, de aceea, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Boris Druță în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe Cebanu Valeriu XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 iunie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion